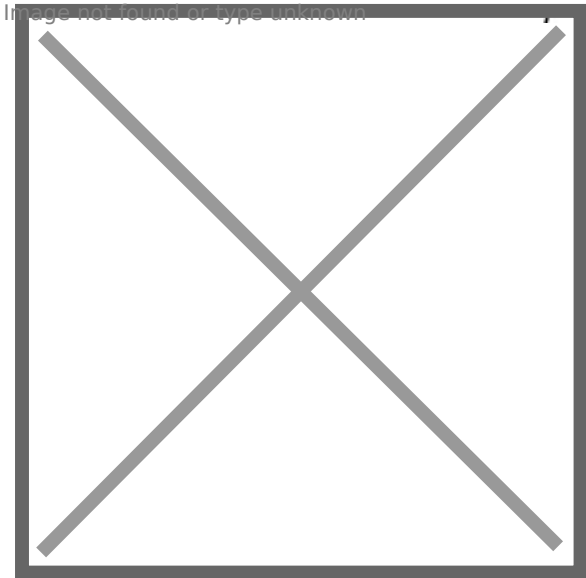

Γιατί ο Θεός δέχθηκε αμέσως την μετάνοια της πόρνης

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποιος αδελφός καθόταν σε κελλί της Αιγύπτου ζώντας με πολλή ταπείνωση. Αυτός είχε στην πόλη μία αδελφή που ήταν πόρνη και γινόταν αιτία να χάνονται πολλές ψυχές.

Οι γέροντες ενόχλησαν πολλές φορές τον αδελφό και τελικά τον έπεισαν να πάει ως αυτήν, μήπως και με τις νουθεσίες του πάψει την αμαρτία που γινόταν μέσω αυτής.

Όταν έφτασε σε εκείνο το μέρος, τον είδε κάποιος γνωστός του, ο οποίος έτρεξε και είπε στην αδελφή του:

- Ήρθε ο αδελφός σου, είναι έξω στην πόρτα.

Αυτή, με λαχτάρα, παράτησε τους πελάτες της που περιποιόταν και όρμησε να υποδεχτεί τον αδελφό της, χωρίς ούτε το κάλυμμα να ρίξει στο κεφάλι της.

Και καθώς πήγε να τον αγκαλιάσει, εκείνος της είπε:

- Καλή μου αδελφή, λυπήσου την ψυχή σου, γιατί πολλοί χάνονται εξαιτίας σου, και πώς θα μπορέσεις να υποφέρεις την αιώνια και πικρή κόλαση;

Αυτή άρχισε να τρέμει και τον ρώτησε:

- Ξέρεις να υπάρχει για εμένα σωτηρία τώρα πια;

- Αν θέλεις, υπάρχει σωτηρία, της αποκρίθηκε.

Και αυτή, πέφτοντας στα πόδια του, τον παρακαλούσε να την πάρει μαζί του στην έρημο.

Ο αδελφός της είπε:

- Βάλε το κάλυμμα στο κεφάλι σου και ακολούθα με.

- Πάμε, απάντησε αυτή, είναι προτιμότερο να γυρίζω άπρεπα με ξέσκεπο το κεφάλι παρά να ξαναμπώ στο εργαστήρι της ανομίας.

Καθώς οδοιπορούσαν, ο αδελφός τη νουθετούσε σχετικά με τη μετάνοια· και βλέποντας κάποιους που έρχονταν προς το μέρος τους, της είπε:

- Επειδή δεν ξέρουν όλοι ότι είσαι αδελφή μου, μείνε λίγο πίσω, μέχρι να περάσουν αυτοί που έρχονται.

Και αυτή απομακρύνθηκε.

Σε λίγο της φώναξε:

- Ας συνεχίσουμε τον δρόμο μας, αδελφή, αυτή όμως δεν έδωσε απόκριση.

Πλησιάζοντας στο μέρος της, τη βρήκε νεκρή, και είδε ότι τα πέλματά της ήταν καταματωμένα, γιατί ήταν ξυπόλητη.

Όταν ο αδελφός διηγήθηκε στους γέροντες το γεγονός, καθένας τους έλεγε διαφορετική γνώμη.

Ο Θεός όμως αποκάλυψε σε έναν από τους γέροντες σχετικά με αυτήν:

- Επειδή δεν φρόντισε διόλου για τίποτε σαρκικό, αλλά αδιαφόρησε και για το ίδιο της το σώμα, χωρίς ούτε καν να στενάξει για τις φοβερές πληγές της, γι' αυτό δέχτηκα την μετάνοιά της.

Από τον «Ευεργετινό», τ. α', σ. 30-31 των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας.

<https://bit.ly/3IUkScV>